

Nyhedsbrev

I dette nummer:

Ny selskabslov giver nye muligheder	1-2
Digital tinglysning—et smertens barn under bedring	2
Arveloven er gjort smidig, men berører det mig?	2-3
Gratis familie- og erhvervstjek	3
Nye regler om forældelse	3-4
Momsfradrag for tab på debitorer	5

Ny selskabslov giver nye muligheder

Den 1. marts 2010 trådte den nye selskabslov delvist i kraft. Loven skal erstatte den hidtidige anpartsselskabslov og aktieselskabsloven fra 1973. Loven skal træde i kraft i etaper.

Følgende nyskabelser trådte i kraft den 1. marts 2010:

- Anpartsselskaber kan fremover stiftes med kun 80.000 kr. i selskabskapital, og alle selskaber får mulighed for delvis indbetaling af selskabskapital. Aktieselskaber skal stadigvæk have kr. 500.000 i selskabskapital.
- Både anpartsselskaber og aktieselskaber kan fremover udstede stemmeløse kapitalandele.
- Ejeraftaler (tidligere benævnt aktionær- og anpartshaveroverenskomster) er ikke længere bindende for selskabet eller de beslutninger, der træffes på generalforsamlingen. Ejeraftaler kan dog sanktioneres civilretlig, som brud på en aftale.
- Både aktie- og anpartsselskaber får mulighed for at eje egne kapitalandele inden for de frie reserver (aktier og anpartar).
- Der kan fravælges en række dokumenter eks. ledelsesredegørelse og/eller revisorudtalelse ved kapitalforhøjelse og kapitalafgang.

Følgende ændringer er på vej, men er IKKE trådt i kraft endnu:

- Mulighed for at stifte et selskab med virkning frem i tiden.
- Mulighed for delvis indbetaling af selskabskapitalen.
- Mulighed for at undlade vurderingsberetning ved apportindskud.
- Pligten til at etablere et ejerregister over ejerandele på 5 pct. og derover.
- Muligheden for selvfinansiering.
- Der kommer nye regler for indkaldelse til generalforsamling – herunder bliver der mulighed for, at ejerne af et selskab i enighed kan fravige en række procedurekrav.

Efter vores opfattelse er den mest markante og håndgribelige ændring naturligvis nedsættelse af kapitalkravet i anpartsselskaber.

Men dernæst har det også stor betydning, at det nu bliver fastslået, at ejeraftaler ikke binder selskabet eller kapitalejerne på generalforsamlingen. Det betyder i praksis, at dirigenten skal bortse fuldstændig fra ejeraftaler ved stemmeafgivelsen på generalforsamlingen. Ejerftalerne kan kun håndhæves aftaleretlig efter generalforsamlingen eks. via en retssag imod kapitalejeren. Vi anbefaler derfor, at man får gennemgået eventuelle ejerftaler mhp. at få præciseret de civile retlige konsekvenser ved et brud på ejerftalen.

Der er fortsat en lang række ændringer, som ikke er trådt i kraft endnu. De afventer en tilpasning af Erhvervs- og selskabsstyrelsens it-system.

Digital Tinglysning – et smertens barn under bedring

”Den eneste trøst var, at det var ens for alle over hele landet”

Der er blevet skrevet en masse i medierne om problemerne ved den digitale tinglysning, som blev indført den 8. september 2009. Sagsbehandlingstiden var i begyndelsen uacceptabel lang. Vores kontor oplevede i begyndelsen, at der manglede korrekte vejledninger til brug af systemet og en dårlige service ved henvendelse til tinglysningsretten både med hensyn til lang ventetid i telefonen og dårlig vejledning af de sagsbehandlere, der skulle svare på spørgsmål. Det var højest utilfredsstillende for vores kunder. Den eneste trøst var, at det var ens for alle over

hele landet.

Nu her på systemets 1 års fødselsdag oplever vi fortsat uhenigtsmæssige arbejdsgange i systemet, især ved tinglysning og aflysning af panterrettigheder, men systemet opdateres jævnligt, hvorved fejl og mangler løbende bliver rettet. Sagsbehandlingstiden er væsentligt forkortet, og hvis der er tale om et simpelt skøde, kan man forvente en nærmest dag-til-dag tinglysning af selve skødet. Men vi oplever dog fortsat, at en masse dokumenter udtages til såkaldt ”manuel” be-

handling med længere sagsbehandling til følge.

Samlet set er systemet i bedring, men det er langt fra fri for alle symptomer, og de indledende børnesygdomme har kostet mange kunder en masse udgifter i form af renter og en masse bekymringer. Selvom reglerne omkring tinglysning ikke pålægger det offentlige nogen krav til sagsbehandlingstiden, er der en pointe i, at borgere ikke bør skulle tolerere de hidtidige sagsbehandlingstider, og staten derfor bør tildele de berørte erstatning.

Arveloven er gjort mere smidig – men berører det mig?

Det er en ældre nyhed, at arveloven i begyndelsen af 2008 blev ændret radikalt. Men vi oplever gentagne gange, at vores kunder ikke orienteret om ændringen. Derfor er det på plads med et lille brush-up kursus. Ændringen af arveloven var et forsøg på en tilpasning af loven til de familiemønstre, som er blevet udbredte i de seneste årtier. Det er bl.a. blevet langt mere sædvanligt at leve sammen uden at være gift, samt at en eller begge parter har børn fra tidligere forhold.

Følgende blev ikke ændret:

1) Ugifte samlevende arver fortsat ikke hinanden automatisk. Til gengæld blev reglerne omkring pensioner og forsikring ændret til fordel for ugifte samlevende.

2) Reglerne om familiearv forblev uændrede. En ugift person uden børn arves dermed fortsat af personens forældre.

3) Eksisterende uskiftede boer skal fortsat deles efter de ”gamle” regler ved skifte i le-

vende live dvs. med de ”gamle” brøker.

Følgende blev ændret:

1) Børnene og ægtefællen deler lige dvs. $\frac{1}{2}$ og $\frac{1}{2}$ hvis intet testamente.

Før 1.1.2008 gjaldt det, at var man gift og havde børn, skulle arven deles med $\frac{1}{3}$ til ægtefællen og $\frac{2}{3}$ til børnene, medmindre man havde oprettet testamente. I medfør af ændringen er fordelingen ændret til $\frac{1}{2}$ til ægtefællen og $\frac{1}{2}$ til børnene.

Fortsætter på side 3

Arveloven fortsat

2) Tvangsarven nedsat til ¼ i stedet for ½ og dermed større mulighed for at disponere via testamente.

Tvangsarven er den andel af arven, som skal tilgå livsarvingerne dvs. ægtefællen og/eller børnene. Tvangsarven blev nedsat fra ½ til ¼. Man kan dermed frit disponere over ¾ af ens formue efter ændringen. Det giver bl.a. ægtefæller mulighed for langt bedre at sikre hinanden. Ægtefællen kan vha. et testamente få op til 7/8 af afdødes formue (først arver ægtefællen ½ legalt og derudover ¼ af den resterende ½), oveni den længstlevendes egen halvpart af boet. Samlet kan den længstlevende ægtefælle beholde 15/16 af den samlede formue, hvis der er formuefællesskab i ægteskabet.

For ugifte par **med børn** betød ændringen, at de via testamente kan sikre, at den længstlevende af dem får 7/8 af den afdødes formue (87,5%), hvor de hidtil kun har kunnet arve ½ (50%) fra hinan-

den, mens barnet/børnene skulle have resten.

3) Ugifte samlevende bliver nu automatisk "nærmeste pårørende" på hinandens fremtidige pensioner og forsikringer.

Med ændringen anses samleveren fremover automatisk for "nærmeste pårørende" på forsikringer og pensioner, hvis parterne venter, har eller har haft et fælles barn **eller** har levet sammen i to år. Det gælder dog kun på pensioner/ forsikringer (nye begunstigelser), der er oprettet **EFTER 1.1.2008**.

4) Børns tvangsarv kan maksimeres til kr. 1 mio.

Det kan i den forbindelse bestemmes, at arven skal udbetales kontant, så der ikke opstår strid med de øvrige børn om, hvem der skal udtage hvilke genstande.

Hvad betyder ændringen, og hvordan

sikrer I hinanden bedst?

Sikring af ægtefællen/samleveren sker stadig bedst via testamente. Behovet for et testamente er dermed ikke blevet formindsket med den nye arvelov. Har man eksempelvis særbørn fra tidligere forhold, vil arvelovens almindelige regler fortsat passe dårligt til ens ønsker, hvis man vil sikre ens samlever/ ægtefælle bedst muligt ved død. Ændringen fjerner således ikke behovet for testamente – tværtimod gør arveloven det mere fordelagtigt at oprette testamente, da man nu får langt større frihed til selv at bestemme, hvem der skal arve.

Gratis familie- og erhvervstjek

Er du i tvivl om, hvorvidt alle de nye regler kunne have en betydning for dig som privatperson eller selskab, vil vi her på kontoret i efteråret 2010 tilbyde et gratis tjek for dig for en gennemgang af, om du er berørt af disse ændringer og i bekræftende fald, hvilke ændringer der bør laves. Du skal blot ringe til kontoret, og vi finder et tidspunkt til en drøftelse.

"I efteråret 2010 tilbyder vi her på kontoret **gratis** familietjek og erhvervstjek i forbindelse med ændringerne i arveloven og selskabsloven ring til os"

Nye regler om forældelse (har du penge til gode, skal du være opmærksom)

Den 1. januar 2008 trådte en ny forældelseslov i kraft, og selvom den nu er næsten 3 år gammel, oplever vi stadig et stort ukendskab til ændringen. Derfor giver vi nedenfor en kort indføring i de nye regler og disses betydning for f.eks. kreditorer, der har penge til gode.

Den nye forældelseslov erstatter den hidtidige forældelseslov fra 1908, så det var et meget indgroet regelsæt man tog fat i ved ændringen.

Indførelsen af forældelsesloven kan indebære, at ens krav mod skyldner forældes den 1. januar 2011, hvis

man ikke reagerer inden. Den problematik beskrives nedenfor.

Gældende forældelsesfrister

Ved ændringen blev der indført en almindelig forældelsesfrist på **3 år** (før var den 5 år). Fristen begynder at løbe fra det tidspunkt, hvor fordringen kunne kræves. Hvis der er indrømmet skyldneren en frist til betaling, løber fristen dog først fra udløbet af betalingsfristen.

Hvis man som kreditor er ubekendt med kravet eller skyldneren, løber fristen først fra det tidspunkt, hvor

man fik eller burde have fået kendskab hertil.

Til trods for kreditors uvidenhed forældes fordringen dog senest efter **10 år** (før var det 20 år.). Krav omhandlende personsikade eller foreningsskade forældes dog først efter 30 år.

Forældelse i særlige situationer

Krav i medfør af ansættelsesforhold eks. løn og pension osv. forældes fortsat først efter 5 år.

Fortsætter på side 4

Hvis et krav har baggrund i et forlig, en dom eller et påtegnet betalingspåkrav forældes det først efter 10 år.

Pengelån forældes efter 10 år, hvilket også er tilfældet for bankers krav imod kunden for kundens ubevilligede overtræk. Kundens krav imod banken på indlån forældes dog først efter 20 år. Det gælder også renterne af kundens indlån.

Øvrige typer renter forældes efter 3 år, selvom hovedkravet er omfattet af en længere forældelsesfrist.

Forældelse AB92 – ”entreprenørklemmen”

I betænkningen til den nye forældelseslov var det oprindeligt hensigten, at den 5 årige forældelsesfrist i de velkendte entrepriseretlige standardbetingelser AB92 ikke skulle ændres.

Men da politikerne fik lovforslaget til gennemgang, havde de en anden opfattelse. Det indebar, at politikerne ikke undertog AB92's forældelsesregel fra forældelseslovens almindelige frist fsva. **forbrug**

Det betyder at forbrugere er stillet væsentligt bedre end før, idet forældelseslovens frister ikke kan fraviges til skade for forbrugere. Den 5 årige forældelsesfrist i standardbetingelserne AB92 er således ikke gældende over for forbrugere, selvom den er aftalt mellem parterne. I stedet gælder forældelseslovens almindelige frist på 10 år for skjulte mangler fra forbrugerens/bygherrens side. Forbrugeren kan således gøre skjulte mangler gældende over for entreprenøren, selvom der er gået mere end 5 år fra entreprisens udførelse. Det kræver dog, at forbrugeren i øvrigt reagerer i rimelig tid og senest 3 år

fra kendskabet til manglen.

Afbrydelse af forældelse

Den nye forældelseslov indfører en sondring imellem begreberne egentlig afbrydelse og foreløbig afbrydelse.

Egentlig afbrydelse sker ved, at skyldneren bevisligt anerkender kravet **eller** ved, at kreditor tager retslige skridt til inddrivelse og forfølger disse skridt inden rimelig tid. I så fald løber en ny forældelsesfrist.

Foreløbig afbrydelse sker ved, at kreditor iværksætter retslige skridt imod skyldneren, men at disse tiltag ikke fører til et endeligt resultat i form af enten et forlig eller afgørelse. I de tilfælde kan kravet først forældes 1 år efter, at kreditor har fået meddelelse om, at sagen er afsluttet. Man kan sige, at forældelsesfristen suspenderes, mens den retlige forfølgelse står på.

Hvis en tvist, der ikke vedrører selve kravet, men har stor betydning for hovedkravets eksistens eller størrelse indbringes for retten eller en administrativ myndighed, forældes hovedkravet først 1 år efter, at afgørelsen af den forudsætningsvise tvist foreligger.

Påmindelse er ikke længere nok

Efter den gamle forældelseslov kunne kreditor, som havde et fundament for sit krav, afbryde den 20 årige forældelse blot ved en simpel påmindelse om betaling til skyldner. Denne mulighed eksisterer ikke i den nye forældelseslov.

Konsekvens

Den nye forældelseslov indebærer, at eksisterende krav (dvs. krav som er op-

stået inden lovens ikrafttræden den 1. januar 2008) med fundament pludselig forældes efter 10 år i stedet for de tidligere gældende 20 år.

Der gælder dog en 3 årig overgangsperiode, hvori kreditor har lejlighed til at iværksætte retslige skridt eller indhente skylderklæring fra skyldnerne med henblik på den ovennævnte afbrydelse af forældelsen.

Krav, der i kraft af de nye regler ville blive forældet i den 3 årige overgangsperiode, forældes således først ved udgangen af perioden den 1. januar 2011.

Forældelseslovens ikrafttræden betyder også, at loven finder anvendelse på krav, som er opstået inden 1. januar 2008, og som ikke inden ikrafttrædelsestidspunktet er forældet efter de gamle regler. Forældelse indtræder for disse krav tidligst den 1. januar 2011, medmindre fordringen – såvel efter de gamle som de nye regler – ville være forældet, og hvis det er tilfældet, er det seneste af de to tidspunkter gældende for forældelsens indtræden.

Få kigget krav igennem

Den nye forældelseslov giver god grund til at få kigget eventuelle ældre krav igennem for at sikre, at disse ikke forældes tidligere end først antaget. Det er i den forbindelse meget vigtigt at være opmærksom på, at det ikke længere er nok ”bare” at sende en påmindelse til skyldneren for at afbryde forældelsen – der skal en erkendelse fra skyldneren til eller alternativt en tur i fogedretten. Det betyder desværre yderligere omkostninger, men i modsat fald forældes kravet og er dermed tabt for evigt.

”Den 1. januar 2011 træder de nye regler om forældelse altså endeligt i kraft, og overgangsreglerne er ikke længere gældende.

Dette medfører, at de almindelige forældelsesfrister forkortes fra 20 og 5 år til 10 og 3 år.

Hvis forældelsesfristen overskrides, mister man som kreditor sit krav mod debitor. Det er derfor meget afgørende som kreditor at være opmærksom på denne væsentlige forkortelse af forældelsesfristerne”

Momsfradrag for tab på debitorer

Skatterådet besluttede den 24. juni 2010 efter indstilling fra Skatteministeriet at harmonisere moms- og skattereglerne omkring fradrag for tab på debitorer. Fremover gives der således mulighed for at foretage en regulering af momsgrundlaget, når fordringen – **efter en konkret vurdering** – skønnes at være tabt.

Ændringen træder i kraft den 24. juni 2010 samtidig med beslutningen.

Før ændringen var det væsentlig vanskeligere at opnå momsmæssigt fradrag for tab på debitorer end skattemæssigt fradrag for samme tab, hvilket var u hensigtsmæssigt.

For at kunne opnå momsmæssigt fradrag var det tidligere et krav, at virksomheden kunne bevise tabet ved afholdte indenretlige skridt i form af forgæves udlæg eller konkursbegæring. Det var i mange tilfælde overflødig med disse tiltag, når det var notorisk kendt, at skyldneren ikke kunne betale, og virksomheden derfor ville lide et tab på fordringen. Alligevel forlangte SKAT en udlægsforretning eller konkursbegæring, førend der kunne opnås momsmæssigt fradrag.

Dog gjaldt der en undtagelse for fordringer under kr. 3.000,- hvorefter det var tilstrækkeligt, at kreditor, kreditors advokat eller en inkassovirksomhed forgæves havde rykket for indbetalingen.

Efter en konkret vurdering

Efter praksisændringen er SKAT's krav fremover i stedet, at der skal foretages en konkret vurdering af den enkelte debitors betalingssevne. En procentvis nedskrivning på den enkelte debitor tillades ikke, og ej heller en procentvis nedskrivning af den samlede debitor masse tillades som grundlag for fradrag i momsgrundlaget.

Det er yderligere et krav, at fordringen er uomtvistet og endelig, og at der er foretaget det fornødne til fordringens inddrivelse. I den forbindelse kræver SKAT, at der skal være et rimeligt forhold imellem fordringens størrelse og de omkostninger, der er forbundet med en inddrivelse. Det betyder, at jo større fordringen er, jo flere inddrivelsesskridt forlanger SKAT, førend der opnås fradrag i momsgrundlaget. Det vil vise sig i praksis, hvorledes SKAT korrelerer inddrivelsesskridt over for fordringens størrelse.

Endelig vil SKAT oftest forlange, at handelsforbindelsen med skyldneren er ophørt, før fradraget foretages, men det er ingen absolut betingelse.

Debitor flytter ud af Danmark

Praksisændringen indebærer ligeledes, at virksomheder fremover kan foretage tabsfradrag for forsvundne debitorer dvs. debitorer, der ikke længere står i Folkeregistret, og hvis fremtidige bopæl/bopælsland ikke er bekendt.

SKAT kræver i den forbindelse, at debitor naturligvis ikke har kendte aktiver i Danmark, og inddrivelsesskridt ikke er mulige.

Endelig kræver SKAT, at virksomheden er i besiddelse af dokumentation fra Folkeregistret om debitors bopælsoplysninger på aftaletidspunktet, og at virksomheden har foretaget handlinger mhp. sikringen af virksomhedens tilgodehavende i overensstemmelse med sædvanlig branchekutyme. SKAT indrømmer således ikke fradrag for tab på debitorerne, som ikke var tilmeldt Folkeregistret på aftaletidspunktet, idet SKAT anser sådanne aftaler for u hensigtsmæssigt risikobetonede. Og endelig skal virksomheden derudover sikre sig den – for branchen - sædvanlige sikkerhed ved aftalens indgåelse, herunder eksempelvis ejendomsforbehold m.v.